

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202527
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122202527.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobkyne: Y. F., X.. XX.XX.XXXX, L. XXX XX J., L. XX, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, 089 01 Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom 811 02 Bratislava - Staré Mesto, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31340890, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., 811 02 Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47232471, primerané finančné zadost'učinenie takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni 100 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale len z prisúdenej istiny.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 14.3.2022 sa domáhala primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 511,35 Eur podľa § 3 ods. 5 vety tretej zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Nárok odôvodnila tým, že v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 19Csp/187/2018 bola ako spotrebiteľka v postavení žalobkyne úspešná so žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému vo výške 511,35 Eur. Odcitovala časť odôvodnenia rozsudku tohto súdu sp. zn. 19Csp/187/2018 zo dňa 8.9.2020, v zmysle ktorého súd považoval poskytnutý úver žalobkyni zo strany žalovaného za bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľky, lebo banka nepreukázala dobrovoľnosť uzavretia súvisiacej poisťovnej zmluvy. Uviedla, že súd v tomto spore je viazaný rozsahom porušenia spotrebiteľského práva v rozsudku 19Csp/187/2018 a tento rozsah nie je možné v tomto konaní ani rozširovať ani zužovať. Poukázala na sankčnú a relutárnu funkciu daného inštitútu. Výšku nároku odôvodnila sumou, o ktorú sa žalovaný na jej úkor obohatil.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť. Podľa neho právo na primerané finančné zadost'učinenie má len ten spotrebiteľ, ktorému má byť kompenzovaná istá ujma, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia jeho práv priznaných mu právnymi predpismi a je treba zrozumiteľne uviesť, či a ktoré práva žalobkyne boli porušené postupom žalovaného. Podľa jeho názoru žalobkyňa nedostatočne odôvodnila požadovanú výšku finančného zadost'učinenia.

3. Žalobkyňa v replike na vyjadrenie žalovaného uviedla, že splnenie zákonných podmienok pre priznanie nároku v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je preukázané právoplatným rozsudkom v základnom konaní. V ňom žalovaný popieral nárok uplatnený žalobkyňou a tým len stupňoval jej psychické vypätie. Uviedla, že primerané finančné zadost'učinenie je inštitút, ktorý má plniť aj prevenčnú

funkciu a má tiež naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Poukázala na viaceré rozsudky Krajského súdu v Prešove, ktorými bola priznaná nie symbolická výška primeraného finančného zadosťučinenia a tiež na rozsudky Krajského súdu v Prešove, ktoré výšku primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnili výškou bezdôvodného obohatenia, ktoré sa snažil žalovaný získať.

4. Žalovaný právo na dupliku nevyužil.

5. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán, vylúchom žalobkyne, spisom tohto súdu 19Csp/187/2018 a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 19Csp/187/2018 sa domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 511,35 Eur a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky týkajúcej sa zápočtu jej úhrad. Poukázala na to, že žalovaný jej poskytol úver 2000 Eur, zaplatila mu 2511,35 Eur, hoci zmluva o spotrebiteľskom úvere nemala podľa nej viaceré povinné náležitosti a obsahovala nesprávnu výšku RPMN, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

7. Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 19Csp/187/2018-171 zo dňa 20.5.2019 žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol z dôvodu premlčania a vyhovel len žalobe o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. V tejto časti sa stal rozsudok právoplatným 6.8.2019. Vo zvyšku bol však zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 22Co/107/2019-241 zo dňa 28.1.2020 v dôsledku odvolania žalobkyne. Ďalším rozsudkom č.k. 19Csp/187/2018-253 z 8.9.2020 súd zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 511,35 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 4.11.2018 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Tento rozsudok už nebol napadnutý odvolaním a preto sa stal právoplatným 27.10.2020. Súd v rozsudku uviedol, že úver je bezúročný a bez poplatkov len z dôvodu nesprávnej výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa, pretože žalovaný nepreukázal dobrovoľnosť poistenia schopnosti splácať úver.

8. V spise 19Csp/187/2018 sa nachádza zmluva o úvere Dostupná pôžička uzavretá medzi žalovaným (v tom čase pod obchodným názvom Poštová banka a.s.) ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom. Uvedenou zmluvou bol žalovanej poskytnutý úver 2.000 Eur, dohodnutých bolo 60 mesačných splátok po 62,29 Eur ako aj základný súbor poistenia. Údaj o výške RPMN je v predloženej kópii zmluvy zle čitateľný. Žalobkyňa v žalobe pritom tvrdila, že ide o hodnotu 26,41%, ktorá je v zmluve, žalovaný uvádzal 28,41% a súd v spomínanom rozsudku uviedol 20,41%. Z vyjadrenia žalovaného v predchádzajúcom spore je zrejmé, že pri výpočte RPMN vychádzal z mesačnej splátky 59 Eur, teda bez poistenia tvrdiac, že poistenie bolo dobrovoľné. Žiadny dôkaz však o tom nepredložil a žalobkyňa toto jeho tvrdenie poprela.

9. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní nevedela uviesť, v čom bola predmetná úverová zmluva nesprávna. Dodala, že nevie, čo je RPMN a pokiaľ sa rozhoduje o tom, či úverovú zmluvu uzavrie, zaujíma sa o výšku mesačnej splátky a ako dlho bude úver splácať. Potvrdila, že iná ujma ako majetková jej nevznikla a tá jej bola nahradená na základe predchádzajúceho rozsudku.

10. Je nepochybné, že žalobkyňa pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy mala status spotrebiteľa a že išlo o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa

porušíteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušíteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušíteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Významné pre posúdenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je to o aké vážne porušenie práva spotrebiteľa išlo. Musí sa vychádzať z konkrétnych skutkových okolností, prihliadať na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov.

16. V danom prípade sa žalovaný vychádzajúc zo záverov rozsudku v predchádzajúcom spore dopustil len jedného porušenia svojej povinnosti, keď pri výpočte RPMN nezohľadnil aj platby na poistné, keďže nepreukázal, že by poistenie bolo dobrovoľné, hoci tým argumentoval. V dôsledku toho v zmluve bola uvedená nižšia RPMN než tá, ktorá by do nákladov spotrebiteľa započítala aj poistné. Vychádzajúc zo záverov dokazovania v predchádzajúcom spore teda v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami bola uvedená nižšia RPMN, než bola v skutočnosti, čo je potrebné hodnotiť v neprospech spotrebiteľa. Zároveň však súd zobral do úvahy aj to, že žalovaný sa voči spomínanému rozsudku, ktorým bol zaviazaný na vydanie bezdôvodného obohatenia neodvolal a tiež skutočnosť, že výška RPMN nemohla žalobkyňa ovplyvniť pri uzavretí úverovej zmluvy, keďže tá ani v súčasnosti tomuto termínu nerozumie. .

17. Súd pri určení výšky finančného zadosťučinenia musí zohľadniť všetky okolnosti konkrétneho prípadu a stanoviť výšku v súlade so zákonnou požiadavkou primeranosti. Súd pritom zastáva názor, že základným účelom primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 vety tretej zákona č. 250/2007 Z.z. je predovšetkým satisfakcia žalobkyne ako spotrebiteľky, čo vyplýva zo samotného názvu tohto inštitútu „zadosťučinenie“. Keďže však zaplatenie finančného zadosťučinenia pre povinný subjekt spôsobuje finančnú ujmu, má poskytnutie finančného zadosťučinenia aj sankčnú povahu, ktorá je však druhoradá a teda nepochybne plní len vedľajšiu úlohu, keďže primárnou je satisfakcia žalobkyne. Tú však žalobkyňa do určitej miery dosiahla aj právoplatnosťou rozsudku v základnom konaní o vrátení sumy 511,35 Eur, ktorú zaplatila nad istinu úveru a ktorá jej už aj bola zaplatená. Vzhľadom na tieto okolnosti súd považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 100 Eur a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

18. Súd rozhodne nesúhlasí s názorom žalobkyne, že výška finančného zadosťučinenia sa má odvíjať od výšky hroziacej ujmy žalobcovi - spotrebiteľovi. Ide predovšetkým o prípady, ak súd v predchádzajúcom spore dospeje k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Výška bezdôvodného obohatenia totiž súvisí predovšetkým s výškou úveru (pri fikcii o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru). Výšku úveru pritom poskytuje dodávateľ na požiadavku spotrebiteľa, čím spotrebiteľ chce vyšší úver, čomu dodávateľ vyhovie, tým je vyššia suma bezdôvodného obohatenia pri spomínanej fikcii, hoci by išlo o to isté porušenie povinnosti dodávateľa, napr. v dôsledku absencie tej istej povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri stanovení výšky finančného zadosťučinenia sa má hodnotiť predovšetkým závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti dodávateľa a preto pri tom istom porušení by mala nasledovať približne rovnaká kvantifikácia nároku na finančné zadosťučinenie, ale kritériom nemôže byť výška bezdôvodného obohatenia, prípadne jej hroziaca výška, najmä ak pri vzniku bezdôvodného obohatenia sa spotrebiteľ domôže v inom súdnom konaní aj vydania bezdôvodného obohatenia.

19. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade výška prisúdenej istiny závisela od úvahy súdu a preto súd vychádzal zo záveru, že žalobca bol v spore úspešný a z toho dôvodu mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania, ktorý sa však bude odvíjať len od výšky prisúdenej istiny.

20. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.